

Akrabalık bağını korumanın önemi

Ali Bey: “Kan bağı kardeşleri arasındaki ilişkiler hangi ölçüler içinde olmalıdır? Bir takım sıkıntılar ve sürtüşmelerden sonra, bir taraf af edip, diğer taraf af etmeyince akrabalık ve yakınlık ilişkileri nasıl sürecektir? Bu durum çocuklara da yansıyor. Çocukların amcaları, halaları, dayılarıyla veya teyzeleriyle anneleri veya babalarının şahsî problemleri yüzünden görüşmemeleri ne derece doğrudur?”

Rahm, Allah'ın Rahmân ve Rahîm isimlerinin kâinâtı kuşatan bir yüksek ve latif tasarrufudur. Âile içi fertlerden, yani anne, baba, evlât ve kardeşler arası tattığımız sevgi ve saygı bağlarından başlayarak; amca, dayı, teyze, hala ile devam eden ve derece derece uzaklaşarak genişleyen akrabalarımıza karşı duyduğumuz sıcak ilgi, sıcak sevgi, yoğun şefkat ve karşılıksız merhamet Allah'ın katından gelen bir rahmet lütfundan başka bir şey değildir. Bu eşsiz lütuf, bütün canlıların kendi nesil bağları ile aralarında en canlı, en yoğun ve en sıcak biçimde yaşadıkları yakınlık köprüsüne lezzetli bir zemin oluşturur. Sevgiyi, saygıyı ve merhameti lezzete dönüştürür. İşte bu yakınlık köprüsünü yıkmamaya ve canlı tutmaya “sıla-i rahim” denmiştir ki, bu dinimizin ilk ve önemli emirleri arasında yer almıştır.

Akrabalar arası bağı güçlü tutmak ve onlarla birlik ve berâberliği bozmamak Allah'ın emri olduğuna göre, artık büyük-küçük hiçbir sürtüşmeyi, hiçbir tartışmayı, hiçbir hatâyı büyütmeksizin yerinde ve ânında söndürmeli, yok saymalı ve yapılmamış kabul etmeliyiz. Akrabalarımızdan gelen her cefâyı Allah için sînemize çekmeliyiz. Akrabalarımız bize karşı nasıl davranırsa davranırsın, biz onlara iyiliklerimizi asla kesintiye uğratmamalıyız, onlarla iyi ilişkilerimizi tek yanlı da olsa sürdürmeliyiz.

Çünkü sila-i rahmi önemle gündemimize getiren Kur'ân'dır. Kur'ân şöyle buyurur: “Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabb'inizden korkun. Kendi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticidir.” 1

Dihyetü'l-Kelbî (ra), Peygamber Efendimiz'in (asm) mektubunu Rum Kralı Herakliyus'a getirdiğinde, henüz îmân etmemiş olan Ebû Süfyan da orada bulunmaktaydı. Herakliyus, Ebû Süfyan'a Peygamber Efendimiz (asm) hakkında bir çok soru sordu. Herakliyus'un sorularından birisi, "Size ne emrediyor?" sorusuydu. Ebû Süfyan bu soruya şöyle cevap verdi: "Bize namazı, zekâtı, sıla-i rahmi ve iffeti emrediyor."

Bunun üzerine Koca Herakliyus dedi ki: "Eğer, senin söylediklerin gerçekse, O peygamberdir!" 2

Akrabalık bağına korumanın önemi hakkında Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki:

"Bir kimse: "Yâ Resûlallah! Benim bir takım hısımlarım var; ben onlara ulaşmaya çalışıyorum, onlara sevgi gösteriyorum, oysa onlar benimle olan akrabalık bağlarını kesip koparıyorlar. Ben onlara iyilik yapıyorum, ihsanda bulunuyorum; onlar bana kötülük yapıyorlar. Ben onlar hakkında hayır düşünüyorum; onlar bana câhillik yapıyorlar, beni bilmezden ve görmezden geliyorlar" dedi.

Bunun üzerine Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm) şöyle buyurdu:

"Eğer dediğin gibiyse, sen onlara ileride kendilerini yakacak sıcak kül yedirmektesin. Sen bu hal üzere devam ettiğin sürece, onlara karşı Allah'ın yardımını, rahmetini, bereketini, lütfunu arkanda bulursun." 3

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdu ki: "Akrabalarının iyiliğine bedel onlara iyilik yapan sıla yapmış değildir; fakat asıl sıla-i rahim, akrabaları ve yakınları ile araları açıldığı zaman onlara Allah için ulaşan, onlarla akrabalık bağlarını koparmayan, devam ettiren ve onlara iyilik edendir." 4

Kardeşler arası ve akrabalar arası sürtüşmeleri hayatın tatsız da olsa bir gerçeği saymalıyız ve hiçbir zaman hiçbir sürtüşmeyi daha büyük sıkıntılara neden görmemeliyiz. Mümkünse hemen söndürmeye gayret etmeliyiz. Affedici olmalıyız. Ben haklıyım dâvâsını kesinlikle terk etmeliyiz. Unutmamalıyız ki, sürtüşmeyi uzatan ve dargınlığı sürdüren, haklı da olsa, Allah katında haksızdır! Bilhassa kendi aramızdaki çözemediğimiz problemleri çocuklarımıza asla ve asla yansıtmamalıyız! Kendi problemlerimize çocuklarımızı da ortak görmek ve onları kendi kırgınlığımız dolayısıyla amca, dayı, hala ve teyze gibi (yakın veya uzak fark etmez) akrabalarından koparmak tam mânâsıyla vahşettir. Bu vahşete izin verme garâbetinden Allah için, sadece Allah için sıyrılmalıyız.

DUÂ

Ey Rahman-ı Rahîm! Bize yakın kıldıklarını uzak; uzak kıldıklarını yakın gösterme! Akrabalarımızla bizi karib eyle, baid eyleme! Bize rahmetine uzanan yolları aç! Gazabına uzanan kolları açma! Bizi gazabınla terbiye etme! Bize rahmetinin kadrini

bildir! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Nisâ Sûresi, 4/1.
- 2- Buhârî, 1/7.
- 3- Müslim, Sıla, 22.
- 4- Tirmizî, Sıla, 10.